

« Η Αγάπη στον Αδελφό... »

Όλους τούς πιστούς οφείλουμε νά τούς βλέπουμε σάν έναν, και νά σκεφτόμαστε, ότι στον καθένα από αυτούς είναι ο Χριστός. Και νά έχωμε γιά τόν καθένα τέτοια αγάπη, ώστε νά είμαστε έτοιμοι νά θυσιάσωμε γιά χάρι του και τή ζωή μας. Γιατί οφείλουμε νά μή λέμε ούτε νά θεωρούμε κανέναν άνθρωπο κακό, αλλά όλους νά τούς βλέπωμε ως καλούς.

Κί αν δῆς έναν αδελφό νά ενοχλήται από πάθη, νά μὴν τόν μίσησης αὐτόν· μίσησης τά πάθη πού τόν πολεμοῦν. Κι αν τόν δῆς νά τυραννῆται από ἐπιθυμίες και συνήθειες προηγούμενων ἀμαρτιῶν, περισσότερο σπλαχνίσου τον, μή τυχόν δοκιμάσης και σύ πειρασμό, ἀφοῦ εἶσαι από ὑλικό πού εὐκόλα γυρίζει από τό καλό στό κακό.

Ἡ αγάπη πρὸς τόν ἀδελφό σέ προετοιμάζει ν' ἀγαπήσης περισσότερο τόν Θεό.

Τό μυστικό, λοιπόν, τῆς αγάπης πρὸς τόν Θεό εἶναι ἡ αγάπη πρὸς τόν ἀδελφό. Γιατί, ἂν δέν ἀγαπᾶς τόν ἀδελφό σου πού τόν βλέπεις, πῶς εἶναι δυνατό νά ἀγαπᾶς τόν Θεό πού δέν τόν βλέπεις;

Ἐάν τις εἶπη ὅτι ἀγαπῶ τόν Θεόν, και τόν ἀδελφόν αὐτοῦ μισῶ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γάρ μή ἀγαπᾶν τόν ἀδελφόν ὃν ἐώρακε, τόν Θεόν ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

(Α' Ἰωάννου 4: 20).

Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος

Ἀπό
τή
σοφίαν
τῶν
Γερόνων

✘ Ἐκεῖνο ἐγνώρισα ἐγώ, ὅτι ἡ θρησκεία μας εἶναι ζωντανή, πλήν χρειάζεται θερμή πίστι, προσευχή και καθαρά καρδιά. Νά ἀγαπᾶς τόν Θεόν, ἀλλά και τόν ἀδελφόν. Ἡ αγάπη εἶναι τό πιό χρησιμώτερον και καιριώτερον και ἡ ταπεινοφροσύνη. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει αὐτά τά δύο καλά προτερήματα,

ὁμοιάζει σάν τό πουλί μέ τάς δύο πτέρυγας πού πετᾶ ὅπου θέλει.

✘ Εἶμαι πολύ εὐτυχής πού ὁ Κύριος μέ δώρησε τό ἀνώτερον δῶρον, τό κρεβάτι τοῦ πόνου.

✘ Ὅταν ψέλνης, νά ζῆς αὐτά πού λές, ὄχι νά ἐπαίρῃσαι ὅτι δῆθεν ψέλνης ὠραία. Κάποτε ἐγώ ἔλεγα στήν Ἐκκλησία ἕνα τροπᾶριο τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, σχετικά μέ τήν ἄρνησί του. Ὅταν ἔφτασα στό "ὁ δέ ἔκλαυσε πικρῶς", τότε εἶδα από τήν εἰκόνα τοῦ Πέτρου νά κυλοῦν δάκρυα. Εὐχαριστήθηκε ὁ Ἅγιος.

Παπα - Δημήτρης Γκαγκαστάθης

✘ Ὁ ταπεινός, μυρίας φορές και ἂν πέση, πάλιν ἐγείρεται και νίκη ἢ πτώσις λογίζεται.

✘ Μόνον τότε στέλνει θλίψεις ὁ Κύριος, ὅταν κάμνει ὁ ἄνθρωπος τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καθότι **αἱ θλίψεις εἶναι χάρις και δῶρον παρά Κυρίου.**

✘ Προτού ὁ πειρασμός προλάβῃ νά σχεδιάσῃ τόν λογισμὸν εἰς τόν νοῦν σου, ἐσύ νά τόν χαλᾶς μέ τήν εὐχήν. Μὴν τόν ἀφήνης. Ἀλλά ὅταν ἐσύ ἀφήνης ταῖς ἀκαθαρσίας πού ρίχνει μέσα σου ὁ ἐχθρός, λοιπόν ἐντός ὀλίγης ὥρας σέ ἔχωσεν μέσα εἰς αὐτάς. Κατόπιν τί ἀγώνας, διά νά καθαρθῆς!

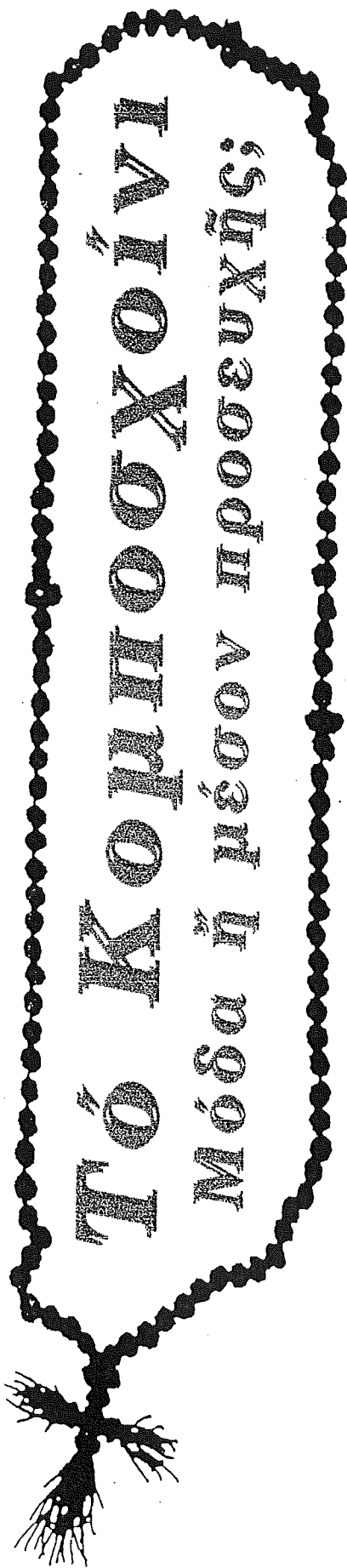
Γέρων Ἰωσήφ ὁ Ἐσχαστῆς

✘ Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν πολλά ἐλαττώματα και ἰδιοτροπίες. Νά τούς διορθώσωμε ὅλους εἶναι ἀδύνατον. Δέν μένει, λοιπόν, ἄλλη λύσι από τό νά μάθωμε νά ὑπομένουμε και νά τούς ἀνεχόμαστε ὅλους.

✘ Ὅποιος φοβάται τόν Θεό, δέν φοβάται τίποτε ἄλλο.

✘ Ἀρκετοὶ ἄνθρωποι εἶναι ἀγνώμονες. Ἄν περιμένουμε ἀνταπόδοσι, θά στενοχωρηθοῦμε. Ἄν ὅμως δέν περιμένουμε, τότε θά εἴμεθα ἡρεμοί.

Γέρων Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος

Ας σταθούμε για λίγο και ἄς κοιτάξουμε ἕνα μικρό κομποσχοίνι, σάν αὐτό πού κατασκευάζεται ἀπό μαῦρο μαλλί στό Ἅγιον Ὅρος. Εἶναι μία εὐλογία ἀπό ἕναν ἅγιο τόπο. Εἶναι μαῦρο - τό χρῶμα τοῦ πένθους καί τῆς λύπης - καί αὐτό μᾶς θυμίζει νά εἴμαστε νηφάλιοι καί σοβαροί στή ζωή μας.

Τό κομποσχοίνι αὐτό εἶναι πλεγμένο ἀπό μαλλί, ἔχει δηλαδή ληφθῆ ἀπό πρόβατο, γεγονός πού μᾶς θυμίζει ὅτι εἴμαστε λογικά πρόβατα τοῦ καλοῦ ποιμένος, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θυμίζει ἀκόμη τόν Ἄμνό τοῦ Θεοῦ, τόν αἶροντα τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου. Παρόμοια καί ὁ σταυρός τοῦ κομποσχοινοῦ μᾶς μιλά γι' αὐτήν τήν θυσία καί τήν νίκη τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου, τῆς ταπεινώσεως ἐπὶ τῆς υπερηφανείας, τῆς αὐτοθυσίας ἐπὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τοῦ φωτός ἐπὶ τοῦ σκότους. Καί ἡ φούντα; Αὐτή νά τήν χρησιμοποιῆς γιά νά σκουπίζης τὰ δάκρυα ἀπό τὰ μάτια σου ἢ, ἂν δέν ἔχης δάκρυα, νά σοῦ θυμίζη νά πενήθης γιατί δέν ἔχεις πένθος.

Αναφέρεται ἡ ἱστορία ἐνός Μοναχοῦ πού σκέφθηκε νά κἀνὴ κόμπους σ' ἕνα σχοινί καί νά τό χρησιμοποιῆ στόν καθημερινό κανόνα τῆς προσευχῆς του. Ὁ διάβολος ὅμως ἔλυνε τοὺς κόμπους ἀπό τό σχοινί καί ματαίωνε τίς προσπάθειες τοῦ φτωχοῦ Μοναχοῦ. Ἐμφανίστηκε τότε ἕνας Ἄγγελος καί δίδαξε στόν Μοναχό ἕναν εἰδικό κόμπο, ἀποτελούμενο ἀπό ἄλλεπάλληλους σταυρούς. Τοὺς κόμπους αὐτούς ὁ διάβολος δέν μπορούσε νά λύσῃ.

Τό κομποσχοίνι εἶναι ἕνα ἀπό τὰ ἀντικείμενα πού δίνονται σ' ἕναν Ὁρθόδοξο Μοναχό κατὰ τήν τελετὴ τῆς κουρᾶς του. Τοῦ δίνεται σάν τό πνευματικό του ξίφος μέ τό ὅποιο, ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νά πολεμήσῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μας, τοῦ διαβόλου. Τό ξίφος αὐτό τό χρησιμοποιεῖ ἐπικαλούμενος τό ὄνομα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἱκετεύοντας γιά τό ἔλεός Του μέ τήν προσευχή τοῦ Ἰησοῦ: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με τόν ἁμαρτωλόν". Ἡ προσευχή αὐτή μπορεί νά λεχθῆ σέ συντομώτερη μορφή: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με", ἢ σέ ἐκτενέστερη: "Ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί πάντων τῶν Ἁγίων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με".

Μέ τήν βοήθεια τοῦ κομποσχοινοῦ μποροῦν νά γίνουν καί ἄλλες σύντομες προσευχές, ὅπως ἡ προσευχή τοῦ τελώνη: "Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ", ἡ προσευχή στήν Θεο-

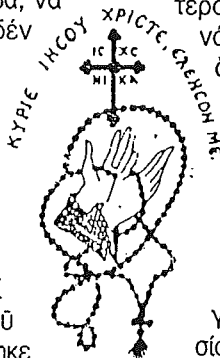
τόκο: "Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς", ἢ ἄλλες σύντομες προσευχές στόν φύλακα Ἄγγελο, σέ μεμονωμένους Ἁγίους ἢ στοὺς Ἁγίους Πάντες. Ἡ συνηθισμένη μορφή μιᾶς τέτοιας προσευχῆς εἶναι: "Ἄγιε Ἄγγελε - ἢ Ἄγιε (δεῖνα) - πρόσβευε ὑπέρ ἐμοῦ". Μετατρέποντας τίς λέξεις τῶν συντόμων αὐτῶν προσευχῶν σέ "ἐλέησον ἡμᾶς" ἢ "πρόσβευε ὑπέρ ἡμῶν", ἢ συμπεριλαμβάνοντας τό ὄνομα ἢ τὰ ὀνόματα ἀνθρώπων γιά τοὺς ὁποίους θέλουμε νά προσευχηθοῦμε, μπορούμε ἐπὶ πλέον νά χρησιμοποιοῦμε τό κομποσχοίνι γιά προσευχές ὑπέρ τῶν ἄλλων. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά προσευχή ὑπέρ τῶν κεκοιμημένων: "Ἀνάπαυσον, Κύριε, τήν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου".

Ο καθένας μπορεί νά κρατῆ ἕνα κομποσχοίνι στήν τσέπη του ἢ σέ κάποιο διακριτικό μέρος, ὅπου μπορεί εὐκόλα νά τό χρησιμοποιῆ ἀπαρατήρητος, σέ περιπτώσεις πού εἶναι προτιμώτερο νά προσευχηθῆ μυστικά, χωρίς νά ἐλκύσῃ τήν προσοχὴ τῶν ἄλλων. Τό κομποσχοίνι μπορεί ἐπίσης νά τοποθετηθῆ ἐπάνω ἀπό τό προσκέφαλο τοῦ κρεβατιοῦ μας, στό αὐτοκίνητο, μαζι μ' ἕνα μικρό σταυρό ἢ εἰκόνα ἢ σέ ἄλλα κατάλληλα σημεῖα ὡς ὑπενθύμισι προσευχῆς καί ὡς ἕνα εἶδος εὐλογίας καί μία ἁγία καί θεία παρουσία στή ζωή μας.

Ο κύριος σκοπός τοῦ κομποσχοινοῦ εἶναι νά μᾶς βοηθᾷ κατὰ τήν προσευχή μας πρὸς τόν Θεόν καί τοὺς Ἁγίους Του. Πολλοί γιατροὶ σήμερα συνιστοῦν αὐτήν τήν πρακτικὴ χάριν τῆς σωματικῆς υγείας, ἰδιαίτερα γιά νά ξεπεράσῃ κάποιος τό ἀγχος. Ἀκόμη καλύτερα, ἄς βρῶσκουμε διάφορα τέτοια μικρά χρονικά διαστήματα καθ' ὅλην τήν διάρκεια τῆς ἡμέρας καί ἄς τὰ γεμίζουμε τακτικά μέ τοὺς πολύτιμους θησαυρούς τῆς προσευχῆς, τοὺς ὁποίους κανεὶς δέν μπορεί νά κλέψῃ καί πού ἀποταμιεύονται γιά λογαριασμό μας στόν Οὐρανό.

Αφοῦ συγκεντρώσῃς τοὺς λογισμοὺς σου, πάρε τόν σταυρό τοῦ κομποσχοινοῦ στό ἄριστερό σου χέρι καί κράτησέ το ἐλαφρά μεταξύ τοῦ ἀντίχειρα καί τοῦ δεικτῆ. Καθὼς οἱ λογισμοὶ σου θὰ συγκεντρώνονται ὅλο καί περισσότερο, ἴσως νά μὴ χρειάζεται νά συνεχίζης νά σταυροκοπιέσαι ἢ νά λέγῃς τήν προσευχὴ δυνατά. Ὅταν ὅμως δυσκολεύεσαι νά συγκεντρωθῆς, χρησιμοποίησε τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ καί τό ψυθίρισμα σάν μέσα πού σέ βοηθοῦν νά κρατᾶς τό νοῦ σου στήν προσευχή.

Αρκετοὶ χρησιμοποιοῦν τό κομποσχοίνι ὅταν ξαπλώνουν νά κοιμη-

θοῦν Σταυρώνουν τό κρεββάτι τους, παίρνουν τό κομποσχοίνι, κάνουν τό σημείο τοῦ σταυροῦ, ξαπλώνουν καί λένε ἤσυχά τήν εὐχή μέχρι νά ἀποκοιμηθοῦν. Τό νά ξυπνάς μέ τό κομποσχοίνι στά δάκτυλά σου ἢ δίπλα στό μαξιλάρι σου σέ βοηθά νά ξεκινήσης τήν καινούργια ἡμέρα μέ προσευχή. Ὅμως, τό νά τελειώνη κάποιος τήν προηγούμενη ἡμέρα μέ ἡσυχά προσευχή εἶναι ἕνας ἀκόμη καλύτερος τρόπος προετοιμασίας γιά ἕνα προσευχητικό ξεκίνημα τῆς καινούργιας ἡμέρας - γιά νά μὴν ἀναφέρουμε καί τήν προετοιμασία γιά τήν Αἰώνια Ἡμέρα, σέ περίπτωση πού τήν νύχτα ἐκείνη μᾶς ἔρθῃ ὁ Ὑπνος τοῦ θανάτου. Ἄλλοι πάλι παίρνουν τό κομποσχοίνι στό χέρι τους σέ στιγμές ἀπραξίας, ὅπως ὅταν πηγαίνουν στήν ἐργασία τους ἢ ταξιδεύουν. Σέ ὅποια στιγμή τῆς ἡμέρας τό θυμηθῆς, πάρε στό χέρι σου ἕνα μικρό κομποσχοίνι. Ὁ συνδιασμός τῆς κινήσεως αὐτῆς μέ τήν προσευχή πού κάνεις ἄλλες ὥρες, θά σέ βοηθήσῃ νά συγκεντρωθῆς καί νά προσευχηθῆς μερικές φορές στήν διάρκεια τῆς ἡμέρας, ὅπου κι ἂν εἶσαι καί ὅ,τι κι ἂν κάνης. Αὐτό εἶναι ἕνα σημαντικό βῆμα στήν ἐκπλήρωσι τῆς ἐντολῆς τοῦ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι.

Ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Ἰγνάτιος Μπριαντανίωφ ἀναφέρει ὅτι καί οἱ μακρές ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μία καλή εὐκαιρία νά προσεύχεσαι μέ τό κομποσχοίνι.

Ὁ νοῦς μας εἶναι διαρκῶς ἀπασχολημένος μέ διάφορες σκέψεις. Δέν προλαβαίνουμε νά ἀρχίσουμε τήν προσευχή καί ἀμέσως συλλαμβάνουμε τόν νοῦ μας νά σκέφτεται κάτι ἄλλο. Καί σ' αὐτήν τήν περίπτωση ἡ παρουσία τοῦ κομποσχοινιοῦ στά δάκτυλά μας μπορεῖ νά μᾶς βοηθήσῃ νά κρατήσουμε τόν νοῦ μας καί νά ἐπιστρέψουμε στήν ἐργασία τῆς προσευχῆς πῶς γρήγορα. Βέβαια σήμερα παρατηρεῖται τό φαινόμενο, τό κομποσχοίνι νά τό χρησιμοποιοῦν ὄχι μόνο εὐσεβεῖς Χριστιανοί, ἀλλά καί ἄτομα τά ὅποια δέν ἔχουν καμιά σχέση μέ τήν Ἐκκλησία (ἀναρχκοί, ὀπαδοί τῆς ρόκ, καλλιτέχνες, ἄθεοι) μόνο καί μόνο γιὰ τό ἀπαιτεῖ ἡ μόδα.

Αὐτό εἶναι ἀνεπίτρεπτο· οἱ ἴδιοι δέν ὠφελοῦνται σέ τίποτα, ἀλλά ἀντιθέτως ἐμπαίζουν τά ἱερά σύμβολα καί ἀμαρτάνουν. Αὐτές εἶναι μερικές εἰσαγωγικές μόνο σκέψεις γιά τό πῶς νά χρησιμοποιοῦμε ἐπιφελῶς τό κομποσχοίνι. Ἄν αὐτό τό μικρό κομποσχοίνι σέ βοηθᾷ νά πῆς μία προσευχή ἢ σοῦ θυμίζει νά προσεύχεσαι ἢ σέ βοηθᾷ μέ κάποιο τρόπο νά γίνης πῶς προσευχητικός, τότε ἔχει ἐκπληρώσει τόν σκοπό του. Σέ ἔχει δέσει πῶς κοντά καί πῶς στενά μέ τόν Χριστό, τόν Θεό μας, καί σέ ἔχει φέρεῖ πῶς κοντά στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, διότι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ἡμῶν ἐστίν.

Ὁ Ἐπίσκοπος διηγήθηκε αὐτή τήν ἀληθινή ἱστορία πού ἔχει βαθύ νόημα, γιὰ νά ἀναφέρεται στήν προσευχή τῶν ζώντων γιά τούς τεθνεώτες. Οἱ προσευχές αὐτές πάντοτε εἰσακούονται, μά πῶς πολύ τήν ὥρα τῆς Θεῆς Λειτουργίας. Ὁ Ἐπίσκοπος πού ἀναφέρθηκε εἶχε στήν περιοχή του ἕναν ἱερέα, τόν παπα - Γιάννη, εὐλαβικό καί σ' ὅλους ἀγαπητό. Μάλιστα στήν Ἁγία Πρόθεσι ἀργούσε λίγο, γιὰ νά διαβάσει πολλά ὀνόματα. Εἶχε ὅμως ἕνα φοβερό ἐλάττωμα· τοῦ ἄρεσε τό κρασί. Ὅσο καλός ἦταν στά καθήκοντά του, τόσο ἀδυναμία εἶχε στό πιτό. Πολλοί τοῦ ἔλεγαν νά κόψῃ αὐτό τό πάθος, τό τόσο ἀταίριαστο σέ λειτουργό τοῦ Θεοῦ. Τό καταλάβαινε κι ὁ ἴδιος, ἔκλαιγε μέ παράπονο, ἔκανε μερικές προσπάθειες, ἀλλά σέ λίγες μέρες ἀρχίζε πάλι τά ἴδια.

Μία μέρα πού εἶχε πάλι ὑποκύψει στό πάθος του, πῆγε στήν Ἐκκλησία καί, ὅπως ἦταν μισοζαλισμένος, ἔβαλε “Ἐὐλογητός” καί ἀρχισε τήν Θεῆς Λειτουργία. Παραχώρησε ὅμως ὁ Θεός καί κάποια στιγμή παραπάτησε μέσα στό ἱερό, ὅποτε τοῦ ἔπεσαν ἀπό τά χέρια τά Ἱερά Δῶρα. Πάγωσε ἀπό τόν φόβο του. Ἐπεσε κάτω κλαίγοντας καί ἀρχισε νά μαζεῦει μέ τήν γλώσσα τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. “Ἐνοιωθε τήν ἐνοχή νά τόν πνίγῃ, γιὰ τό ἔπαθε ἐπειδή ἦταν ζαλισμένος ἀπό τό κρασί.

Πῆγε στόν Ἐπίσκοπο καί ἐξομολογήθηκε τό φρικτό του ἀμάρτημα. Καί ἐκεῖνος τήν ἄλλη μέρα, ὕστερα ἀπό πολλή περίσκεψι, κάθησε στό γραφεῖο του καί πῆρε πέννα στό χέρι. Ἐπρεπε νά κινήσῃ τή διαδικασία γιά τήν καθαίρεσι τοῦ παπα - Γιάννη, ἀλλά...

Ἐκεῖ πού τό χέρι τοῦ Ἐπισκόπου στεκόταν διστακτικό, βλέπει ξαφνικά, ὡς ἄν σέ ὄραμα, νά βγαίνουν μεσ' ἀπό τόν τοῖχο τοῦ δωματίου χιλιάδες ἄνθρωποι. Εἶχαν μάτια πονεμένα καί περνοῦσαν μπροστά του φωνάζοντας:

- Ὁχι, Δέσποτα, μὴν τιμωρεῖς τόν Παπά, μὴν τόν καθαίρεσης, συγχώρεσέ τον!

Περνοῦσαν ἀμέτρητες στρατιές ἀνθρώπων, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, καλοντυμένοι ἢ φτωχοντυμένοι, ἀληθινὸ συλλαλητήριο ψυχῶν. Καί ἄλλοι χειρονομοῦσαν πρὸς τό μέρος του, φώναζαν καί παρακαλοῦσαν ἐπιμόνα:

- Ὁχι, Σεβασμιώτατε, μὴν τό κάνης αὐτό, μή δώξης τόν Παπά μας! Αὐτός μᾶς θυμᾶται καί μᾶς βοηθαίει σέ κάθε Λειτουργία, μᾶς λυπᾶται ἀληθινά, εἶναι φίλος μας! Μὴν τόν καθαίρεσης! Μή! Μή! Μή!

Κράτησε ἀρκετὴ ὥρα αὐτή ἡ ὄπτασις. Ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκπληκτος, παρακολούθησε αὐτή τήν ἀνθρωποθάλασσα νά φωνάζῃ καί νά ἰκετεύῃ γιά τόν μέθυσο ἱερέα. Κατάλαβε πῶς ἦταν οἱ ψυχές τῶν νεκρῶν πού μνημόνευε ὁ παπα - Γιάννης ὅταν λειτουργοῦσε. Καί αὐτή ἡ μνημόνευσι τοῦ ἀνακούφιζε πολύ, ὅσο τό νερό τόν διψασμένο στήν καλοκαιριάτικη ζέστη. “Νά ἡ χειροποιαστὴ ἀπόδειξι”, σκέφτηκε, “πῶς οἱ προσευχές μας ἀναπαύουν τίς ψυχές τῶν νεκρῶν”. Ὑστερα ἔστειλε καί κάλεσε τόν ἱερέα.

- Δέν μοῦ λές, παπα - Γιάννη, μνημονεύεις πολλά ὀνόματα στήν Ἁγία Πρόθεσι ὅταν λειτουργῆς;

- Ἐκατοντάδες Σεβασμιώτατε. Δέν τά ἔχω μετρήσει.

- Γιὰ τί τό κάνεις αὐτό καί καθυστερεῖς τή Λειτουργία, τόν μάλλωσε τάχα ὁ Ἐπίσκοπος.

- Λυπᾶμαι πολύ γιά τούς πεθαμένους, γιὰ τί δέν ἔχουν ἀπὸ ἄλλου βοήθεια, παρά μόνο ἀπ' τίς εὐχές τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτό παρακαλῶ τόν Ὑψιστο νά τούς ἀναπαύσῃ. Ἐχω ἕνα βιβλίον καί γράφω μέσα ὅλα τά ὀνόματα πού μοῦ δίνουν γιά μνημόνευσι. Αὐτὴ τήν τάξι παρέλαβα ἀπὸ τόν πατέρα μου, πού ἦταν ἐπίσης Παπάς.

Καλὰ κάνεις, συμφώνησε ὁ Ἐπίσκοπος, ἔχουν ἀνάγκη οἱ ψυχές. Συνέχισε νά κρατᾷ τήν τάξι αὐτή. Πρόσεξε μόνο νά μὴν ξαναμεθύσῃς. Ἀπὸ σήμερα δέν θά ξαναβάλῃς κρασί στό στόμα σου. Αὐτός εἶναι ὁ κανόνας πού σοῦ δίνω. Εἶσαι συγχωρημένος.

Πραγματικά, ὁ παπα - Γιάννης ἐλευθερώθηκε ὀριστικά ἀπὸ τό πάθος τοῦ πιτοῦ. Μόνο πού στέκει στήν Προσκομιδὴ περισσότερο τώρα, μνημονεύοντας τά ὀνόματα τῶν “τεθνεώτων”.

Γέρων Κωνστάντιος Καρεώτης

Σας αποστέλλω μερικά περιστατικά - αναμνήσεις μου από τόν μακαριστό Γέροντα Κωνσταντίο του Ίεροϋ Κουτουμουσιανού Κελλίου τών Άρχαγγέλων.

Δέν γνωρίζω τά βιογραφικά του στοιχειά. Τόν εγνωρίσαμε τό 1994, ήλεθήμεν νά τόν έχουμε γείτονα. Έμεις στήν Άγία Τριάδα καί εκείνος στους Άρχαγγέλους. Άπ' τήν άρχή συνειδητοποιήσαμε πώς "έδώ κάτι γίνεται!". Πίσω από

μιά ιδιαζόντως τραχειάν επιφάνειαν έκρύβετο μιά ιδιαζόντως εύγενής φύσις. "Άλλοι, καί όχι έμείς, θά μπορούσαν νά έκτιμήσουν τό γεγονός, ότι είχε 40 περίπου έτη νά εξέλεθη του Άγίου Όρους. Έμεις διαπιστώναμε τούς καρπούς αύτης τής καρτερίας καί ύπομονής του.

Τόν έχαρακτήριζε ή Θεοτοκοφιλία καί ή Άγιοφιλία. Ήξερε από μνήμης άπολυτικά, άκολουθίες Άγίων, άποφθέγματα, τά όποία άνέφερε κατά τήν διάρκεια συζητήσεων. Στίς λειτουργίες ήθελε νά ύπηρετη ός έκκλησιαστικός. Σιγόφελνε μορμηρίζων κάθ' όλην τήν άκολουθίαν. "Ό,τι ώρα καί νά πήγαινες στους Άρχαγγέλους, θά τόν εύρισκες είτε στόν κήπο, είτε στόν Ναό.

Είχε ένα γκαζοτενεκέ καί μάζεψε όλα τά έντομα καί ζιζάνια του κήπου καί, γιά νά μή τά σκοτώσει, τά πήγαινε καί τά άφηνε σέ ήσυχο, άπάτητο μέρος.

Κάποτε πού τόν έπεσεκέφθην μέ λογισμούς, αύτός κατάλαβε τήν στενοχώρια μου καί μου είπε: "Γέροντά μου,

νερό έχουμε, σκεπή έχουμε, όλα τά έχουμε! Δόξα τώ Θεώ, γέροντά μου!".

"Όποτε μάς έβλεπε, έσπευδε, γέρων αύτός, πρώτος νά πάρη εύχή από έμάς, τά παιδιά του!

Όχι δίδς ή τρίς, αλλά πολλάκις εύρίσκαμεν έξω από τήν πόρτα του κελλιού μας λαχανικά, πατάτες, κάστανα... Κάποτε, ένα μεσημέρι, άκούσαμε ένα θόρυβο στήν πόρτα,

τρέξαμε νά δούμε ποιός ήταν επιτέλους ό... παράξενος "εύεργέτης" μας. Βλέπουμε, λοιπόν, έναν τενεκέ μέ πατάτες καί τόν Γερο - Κωνσταντίο νά τρέχη, διότι κατάλαβε πώς έγινε άντιληπτός. Βέβαια δέν εξεπλάγημεν θεωρούντες τολαύτην εύγένειαν, διότι είμασταν σίγουροι πώς, κατά κάποιον τρόπον ό Γερο - Κωνσταντίος τήν είχε σύνοικον.

Τό σιωπηλό του παράδειγμα, ή άρχοντιά του, ή κεκρυμμένη πίσω από τά ράκη του, ή ύπομονή, ή εργατικότητα του, τό άθώο, άπλοϋν, άνυπόκριτον βλέμμα του... ήταν γιά μάς παρηγοριά, αλλά καί τό άκριβώτερο μάθημα: Νά ύπερβαίνουμε τά φαινόμενα καί νά ζητούμε τά έσώτερα, τά καί πολυτιμώτερα.

Σίγουρα έχει κι άλλους τιοιούτους ταπεινούς άρχοντας ό "Άθως! Στόν βαρύ χειμώνα του ύλισμού καί όρθολογισμού πού έρχεται, πόσο έμείς οι νεώτεροι τούς έχουμε ανάγκη.

Μοναχός Άγαθόδικος Όλυμπίτης

ΟΛΟΣΩΜΟΣ ΑΣΚΗΤΗΣ ΣΕ ΞΕΡΟΠΕΖΟΥΛΟ

ΟΊερομόναχος Συμεών, από τήν Καλύβα "ΑΝΘ ΥΠΑΠΑΝΤΗ", πού βρίσκεται στό πάνω μέρος τής Σκήτης Άγίας Άννης, διηγήθηκε, πώς στήν Ξεροκαλύβα αύτή έμενε ό Γερο - Διονύσιος. Ό Γέρων αύτός Διονύσιος, έπεχείρησε νά διορθώση κάπ Ξεροπέζουλα, κι εκεί πού χαλούσε ένα παλιό πεζούλι, άποκαλύφθηκε ένα όλόσωμο Άγιο Λείψανο, άγνώστου Άσκητου ή Έρημίτου.

Ο Γέρων Διονύσιος, έκθαμβος καί πολύ συγκινημένος από τό εύρημά του αύτό, πού εξέπεμπε άρρητη εύωδία, άρχισε νά προσεύχεται καί νά παρακαλή τόν άγνωστο Άγιο αύτόν, νά του άποκαλύψη τό όνομά του. Έκανε δέ σκέψη νά κατέβη στό Κυριακό, νά κτυπήση τήν καμπάνα, γιά νά είδοποιηθουν οι Πατέρες, νά πάνε μέ τιμές καί θυμιάματα καί νά παραλάβουν τό Άγιο αύτό Λείψανο, νά τό μεταφέρουν στήν κεντρική Έκκλησία τής Άγίας Άννης γιά νά τό προσκυνήσουν καί νά προσευχηθουν όλοι οι Πατέρες τής, μήπως θελήση νά άποκαλυφθί σέ ποιόν Άγιο άνήκει τό εύλογημένο αύτό Άγιο Λείψανο.

Παρουσιάστηκε τότε σέ όραμα ό εύλογημένος Άγιος Άσκητής καί μέ πολύ αύστηρό ύφος, του είπε νά καλύψη άμέσως τό λείψανό του, καί όσο ζη, νά μή φανερώση σέ κανέναν αύτό πού τόν αξίωσεν ό Θεός νά ιδή. Γι' αύτό, λίγο πριν νά πεθάνη ό Γερο - Διονύσιος, διηγήθηκε αύτό στή συνοδεία του, χωρίς νά ύποδειξη τό μέρος, πού άκριβώς βρίσκεται, έμποδιζόμενος από τό έπιτίμιο του Άγίου αύτου Άσκητου, πού καί μετά θάνατο άποφεύγει τήν δόξα τών ανθρώπων, έπειδή αξίωθηκε νά έχη δόξα παρά του Θεού, στή Βασιλεία τών Ούρανών.

Αθωνικά

πολιτεία

ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 6 - 114 71 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 6443.290, FAX 6424.266

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σίμων Κωνσταντίνος Μπούκας

Υπεύθυνός τυπογραφείου: Άργυρώ Παχή

Άδραμυτίου 10, 171 21 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 6000 δρχ.

